

TORONTÁLI KÖZLÖNY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
N.-Kikindán.

Egyesült „Kikindai Közlöny” és „Felső Torontál”
POLITIKAI LAP.
Megjelenik: vasárnap, szerdán és pénteken.

Előfizetési díj:
Póstán küldve, vagy házhoz hordva: Egész évre 14 kor
Félévre 7 kor. Negyedévre 3 kor. 50 fill.
Egy szám 20 fillér.

Magyarország nemzeti vagyona

Mi a nemzet vagyona?

A nemzeti vagyon általában magába foglalja mindazon gazdasági javakat és értékeket, amelyek egy bizonyos időpontban a nép rendelkezésére állanak. Alkat-elemei tehát a következők: 1. a földbirtok; 2. az épületek; 3. a közlekedési eszközök; 4. az ingó vagyon; 5. követelések a külfölddel szemben.

Ha fölvetette bárki is azt a kérdést, hogy mekkora a magyar nemzet vagyona, úgy e kérdésre eddigelé még csak megközelítőleg helyes választ sem tudunk nyerni, holott gazdasági politikánk irányítása szempontjából a meglévő nemzeti vagyonnak meghatározása igen fontos kiindulási pont, mert miként a magánember sem folytathat addig ezéltudatos, rendszeres gazdálkodást, amíg gazdálkodása alapját, a tiszta vagyon állását nem ismeri, úgy az állam sem irányíthatja helyesen gazdasági politikáját, ha ismeretlen előtt a nemzet vagyoni állapota.

A csak nemrégiben Budapesten megtartott nemzetközi statisztikai kongresszuson dr. Fellner

Frigyek kísérte meg e kérdés megoldását s őszintén mondhatjuk, hogy azt elismerésre méltó sikerrel meg is oldotta.

A földbirtok becslését Fellner három egymást kiegészítő és ellenőrző alapon teljesíti. Első alap a pénzügyintézeteknél lekötött földbirtokok holdankénti átlagos értéke, megszorozva az összes magyar föld kiterjedésével: ez alapon 12.3 millió korona a földérték. Második alap a kataszteri tiszta hozadék, szorozva azzal az arányszámmal, amely a bérelt birtokok statisztikája szerinti kataszteri és a tényleges jövedelem közt mutatkozik és tőkésítve 5%-kal: ez alapon a föld értéke 14.5 millió kor. Harmadik alap a haláleset folytán átlag egy év alatt tulajdonost cserélő birtokok átlagértéke, szorozva az emberi átlagos élettartammal hazánkban: ez alapon a föld értéke 19.3 millió kor. Ezen alapok kombinálásával azután Fellner a földbirtok értékét a három eredményszámátlagában 15,374,732,428 koronával veszi föl.

A bányák értéke 97.4 millió korona átlagos nyers hozadék alapján van kiszámítva, ebből

40% kal tőkésítve, kijön 9747 millió kor, Ugyanily alapon a sóbányák értéke 697.3 millió kor. tehát a bányák összértéke 1640 millió kor.

Az épületek értéke következőként számítható ki: A budapesti házak átlagos évi házbérvédelme 45.7 millió frt. tőkeértékük tehát — 15-tel szorozván — 685,9 millió frt. Már most az összes magyarországi épületek értékét megtudjuk, ha fölteszük, hogy a budapesti házak értéke ugy aránylik a magyarországi összes házak értékéhez, amint az egyik elem adószolgáltatása a másikhoz. Ez alapon az ország összes épületeinek tőkeértéke 4.432.774.386.

A közlekedési eszközök közül az állami és törvényhatósági utak értékét megtudjuk, ha azok hosszát szorozzuk az utépítési költség kilométer átlagával. Ez alapon az utak értéke 306.7 millió frt. A vasutak értéke részint a befektetett tőke, részint az üzleti jövedelem alapján kiszámítva 1,467.370.000 frt. Végül a posta és távirda értéke a tiszta üzleti jövedelem 4%-os tőkésítése alapján 165.000.000 frt. A közlekedési eszközök összes értéke tehát 3,878,156,408 korona.

TÁRCA.

Egy pofon története.

A bíró: Hol született?

A vádlott: Velencében.

A bíró: Magyar- vagy Olaszországi Velencében.

A vádlott: Hogyan... Hát Olaszországban is van Velence?

A bíró: Ne figurázzon, Grosszmann. Feleljen a kérdéseimre komolyan. Volt-e már büntetve?

A vádlott: Ha jól emlékszem: igen.

A bíró: Hányszor?

A vádlott: Ha jól emlékszem: hat-szor.

A bíró: Konstatálom, hogy pompás emlékező tehetsége van.

A vádlott: Oh köszönöm.

A bíró: Van-e gyermeke?

A vádlott: Mért ne volna? Hiszen ha gyermekeim nem volnának!... Te-kintetes bíró ur! Nem akarok hazudni, de hat leányom van. Mind a hat egés-szes, mint a makk és nagyon jó étvágya van mind a hatnak, ámbátor szegény ember vagyok.

A bíró: Ne beszéljen annyit! Tud-e írni és olvasni?

A vádlott: Irni tudok, olvasni nem.

A bíró: Már hogyan lehetséges az?

A vádlott: Azon én magam is cso-

dálkozom. A mit más ír, azt el tudom olvasni, de a mit én magam írok, azt nagy nehezen kibetűzőm. Megjegyzem különben, hogy csakis a nevemet tudom leírni.

A bíró: Mondja csak, miért ütötte pofon a panaszost?

A vádlott: Bizonyosan volt rá okom.

A bíró: Miféle oka?

A vádlott: Hát kérem, egy pohár forró kávét öntött a képembe.

A panaszos: Nem igaz!

A vádlott: Bizonyítsd be, hogy nem igaz!

A panaszos: Bizonyítsd be, hogy igaz!

A vádlott: Hivatkozom Kohn Mór tanura.

A bíró: Hol lakik!

A vádlott: A lakását nem tudom, de hát a bejelentő hivatalban megtudható.

A bíró: Budapesten van legalább száz darab „Kohn Mór”. Már most hogy találjak én száz közül a maga Kohn Mór-jára?

A vádlott: Kérem, majd leirom. Közép termetű, kissé kopasz, kissé kanesalit, orrhangon beszél, az orra pedig meglehetősen görbe.

A bíró: Melyik kávéházba szokott járni?

A vádlott: Ma ide, holnap oda. Sok-szor elmulik egy-két eszleadó, hogy lábát se teszi a kávéházba.

A bíró: Hát aztán mért öntötte volna panaszos a kávét az ön képébe?

A vádlott: Azt is megmondom. Francuszt játszottunk. Ő mondott egy kvar-tot a piros ászig, pedig a piros felső nálam volt; erre én kaptam magam és mondtam egy kvintet makk dísznőig, holott a makk felső nála volt. Erre ő — a kis hamis — azt mondta, hogy hamisan játszom, mire én illőnek találtam hozzá vágni a kártyá-kat. Ekkor jött a forró kávé, a kávé után jött a pofon, a pofon után jött a kávé-s meg a fizető pincézér és a következő per-ben mind a ketten repültünk. Künn az utcán újra hajba kaptunk, de mert én kopasz vagyok, a mint látni méltóztatik — ő meg dus fürtökkel rendelkezik, hát ő huzta a rövidebbet.

A bíró: Kérjen bocsánatot a panaszostól.

A panaszos: Hozzám ne közelíts, mert rugok!

A bíró: Hallgasson!... Ha még egyszer ilyen kifejezést használ, megbüntettem.

A vádlott: Ne bántsa bíró ur. Hadd beszéljen. Én megbocsátok neki.

A bíró: Kihirdetem az ítéletet. Grosszmann Izsák becsületsértés miatt tíz forint pénzbüntetésre ítéltetik. Mert hogy pofon ütötte a panaszost, nem tagadja, a viszonvádat pedig igazolni nem tudja. Megnyugszik vagy fölebbez?

A vádlott: A kérdés nem rossz!

A bíró: Ne kritizálja a kérdésemet. Feleljen!

A vádlott: Hát természetesen, hogy megnyugszom. Gutius.

A becslés legnehezebb része az ingó vagyon értékelése. Erre Fellner a tüzbiztosítási statisztikát veszi igénybe. Összes tüzbiztosítás 2.9 milliárd forint. Csak a legértékesebb ingóságoknak nem átlaga és értéke van biztosítva. Tekintetbe véve, hogy ott, ahol tüzkár volt, az értéknek 40%-a bizonyult biztosítottnak és speciálisan az ingóságokat a tüzkárosultak közül csak 30% biztosította. Kiderül, hogy az ingó nemzeti vagyon értéke 10,142,447,806 korona. Ebből mint külön statisztikából kitűnik — az állatállomány értéke 1735 millió kor., az egy évi termés értéke 2494 millió korona, a mezőgazdasági gépek értéke 340 millió kor., a gyárak és ipartelepek készletben levő gyártmányai és iparcikkei 1366 millió kor., az állami ingó vagyon értéke 365 millió kor., stb.

A külfölddel szemben fennálló követelések értékét megtudjuk, ha a pénzintézetek és biztosító társulatok készletét vesszük és ennek felét — a magánosok ily értékpapírjai czimén — hozzáadjuk. Eredmény: 270 millió korona.

Ezen aktív tételek mellett külön megállapítandó a passzív vagyontétel, vagyis Magyarország tartozása a külfölddel szemben. A magyar államadósságról ki van hivatalosan mutatva, hogy annak 63.65%-a van a külföldön és pedig az aranyértékre szóló czimletekből 93.15%, a papírértékre szóló czimletekből 65.30. Ezt az arányt véve föl zálogleveleinkre, községi kötvényeinkre, hitelintézeti részvényeinkre, a budapesti iparvállalati-, közlekedési- és biztosító intézetek részvényeire nézve, kitűnik, hogy a külfölddel szemben fennálló tartozások összege kitesz: 4,631,966,324 koronát.

Mindezek alapján már most Magyarország nemzeti vagyonának mérlege így áll:

	korona	%
1. Termőföld	15,374,732,428	43.02
2. Bányák és kohók	1,639,985,200	4.58
3. Épületek	4,432,774,385	12.40
Ingotlan vagyon	21,447,492,014	60.00
4. Közlekedési eszközök	3,878,156,408	10.85
5. Ingó javak	10,142,447,806	28.88
6. Külföld elleni követelések	270,447,000	0.77
Összes nemzeti vagyon	35,738,943,218	100.00
Tartozások a külfölddel szemben	4,631,966,324	
Magyarország nemzeti vagyona	31,106,976,904	kor.

HIREK.

— **Áthelyezés.** Az igazságügyminiszter dr. Kikindai Győző törökkanizsai kir. közjegyzőt Nagyikindára helyezte át.

— **Piknik.** Tulajdonképen az idei farsangot az a kis családi jelegű estély nyitotta meg, a melyet szombaton f. hó 18-án rendezett néhány ur család a „Nemzeti szálló” disztermében. Pikniknek nevezték el a mulatságot, de fényre akár melyik nagyszabású farsangi mulatsággal vetekedett. Kedélyességben, jókedvben és a mi az ur mulatságokon szinte ritkaság, tánckedvben is ritkította párját. A mu-

latság ilyen rózsás kedv mellett természetes reggelig tartott. A hölgyek névsora ez: Asszonyok: Augusztin Miklósné, özv. Böhm Alajosné, Draxler Lipótné, Grubits Tivadarné, Kubányi Sándorné (Párdányról), Németh Antalné, Roth Gergelyné, Szontagh Hugoné, Stassik Lászlóné, dr. Szendrődy Gáborné, dr. Varró Ignáczné. Leányok: Augusztin Irén, Augusztin Viola, Böhm Margit, Draxler Iza, Grubits Zorka, Kubányi Margit, Németh Klémi, Németh Lenke, Roth Margit, Szontagh Klára, Szontagh Sárka, Stassik Marcsa, Stassik Melania, Szendrődy Ella, Tedessy Janka (Temesvárról), Tollinger Páva, Varró Boriska.

— **Torontálmegye közgyűlése.** Torontál vármegye törvényhatósági bizottsága tegnap Rónay Jenő főispán elnöke alatt rendkívüli közgyűlést tartott, melynek fontosabb tárgya a következők voltak: Aurélháza község határában levő 692 hold területnek a temesmegyei Német-Szent-Mihályhoz való áteseteléséhez a törvényhatóság hozzájárul. Hosszabb időt vett igénybe dr. Schlesinger Mór nagybecskereki ügyvéd indítványa, mely az 1886. é. XXI. t. cz. 23. § ának megváltoztatását czélozza olyképpen, hogy sem a vármegyei, sem a városi, sem a községi tisztviselők a törvényhatóság tagjai ne lehessenek. Az állandó választmány nem ajánlta elfogadásra az indítványt, mert nem tudja elképzelni a magyar vármegyét oly tisztviselőkkel, a kiknek csak konzultatív hatáskörük van. Az indítvány különben alakilag is nélkülözi a teljes tárgyilagosságot, mert folyton csakis torontáli viszonyokkal foglalkozik. Dr. Billitz Béla, Kaufmann István, Szalay József, Hadfy Döme, dr. Kardos Samu, Hegedűs János, Poroszkay Béla és dr. Pollák Viktor felszólalása után a nagy többség — 11 szavazat ellenében — elfogadta az állandó választmány javaslatát.

A törvényhatóság ezután a tisztviselők nyugdíjazásával foglalkozott, körülbelül másfél óráig vitatván azt a kérdést, mennyiben alterálják a különböző fegyelmi és egyéb vizsgálatok a nyugdíjazást. Végül is változatlanul elfogadta az állandó választmány javaslatát, mely Jablon-szky Miklós volt panaszovai főszolgabírónak 24 évi szolgálata után évi 1795 korona, Kajtár Jenő volt alibunári főbírónak 14 évi szolgálat után 1267 korona, Szávit's Gerő volt antalfalvi főbírónak évi 1478 koronában állapítja meg nyugdíj igényeinek kimondása mellett az 1902. január 1-től járó nyugdíjat. Hasonlóképen Grób Bélának 27 évi szolgálat után 1953, Balogh Károlynak 21 évi szolgálat után 1636 és Tarnay Ferencnek 28 évi szolgálat után 1672 korona nyugdíjat állapít meg.

— **Rendőrkapitány és hadnagy.** N. Beeskereken, mint onnan írják, egy kinos és módfelett kellemetlen eset képezi közbeszéd tárgyát. Szombaton este ugyanis zártkörű mulatság volt az ottani kaszinóban. Tizenegy óra tájban egy kutya rontott a terembe és három katonatiszt társasága követte. A kutya a közönség közé szaladt és Perisics Zoltán városi főjegyző, a ki jelenleg mint rendőrkapitány-helyettes működik, elrendelte, hogy vitessék ki a kutyát. Halla hadnagy értesülvén erről, arczából kikelve felugrott és a közönség felé kiáltotta:

— Ki az a bátor ember, a ki az én kutyámat ki mert innen tiltani?

— Mint rendőrkapitánynak ez kötelességem — felelte Perisics.

— Ugy? Jó! Itt nem diskurálok magával. Jöjjön ki!

Perisics nem ment ki, mert jól tudta, hogy odakünn insultálni akarják. A tisztiek távoztak, de pár percz múlva Dittmár hadnagy visszajött és Perisics elé lépett:

— Halla azt üzenni: jöjjön ki!

— Nem megyek — felelte Perisics. Különbösen is intézkedtem, hogy a tiszturak garázdálkodása egyszersmindenkorra megszűnjék. Jelentést tettem az ezrednél.

Erre erős hangú szóváltás keletkezett és a hadnagy gunyosan jelezte:

— No, ha nem jön, mi várunk.

A három katonatiszt valósággal táborot ütött a kijáratnál s várt. Perisics elküldött az ezredhez, jelentette a dolgot majd a társasággal együtt eltávozott. Másnap a tisztiek provokálták Perisicsset. N.-Beeskerek város képviselőtestülete tegnapi közgyűlésén megbizta a polgármestert, hogy a temesvári hadtestparancsnokságnál jelentést tegyen az esetről. Az ügyből kifolyólag több lovagias affér keletkezett.

— **A „Zombolyai Athletikai Club”** Gróf Csekonics Sándorné sz. Vay Margit bárónő védnöksége alatt 1902. évi január hó 25-én a Schaff-szálloda nagytermében és a Casino összes helyiségaiban Zártkörű Elite-Bált rendez. A bál kezdete este 9 órakor. Személyjegy 4 korona. Családjegy (3 személyre) 10 korona. A rendezőség következőleg alakított meg: Dr. Gróf Csekonics Gyula elnök, Viszkidenszky Gusztáv alelnök. Dr. Bodócsi Antal alelnök. Dr. Tauffer Béla titkár. Bogdán Sándor pénztáros. Dr. Gesztesy Ferenc ellenőr. Bezuk István cigányvajda. Ackermann József, Baar Jenő, Babics József, Barényi Gyula, Biró Mór, Bitterra László, Bösz Éde, Brezsovszky Emil, Crettier Adolf, Dr. Csávósy Ignác, Czöndör László, Debszky Béla, Fekete Mihály, Dr. Ferch Ödön, Főris József, Galganyak Károly, Hetey Kálmán, Horváth Taksony, Dr. Kallós Samu, ifj. Koch János, Krachtusz Ferenc, Kriszt Frigyes, Manzin Lajos, Márzin Róbert, Mátéfy Gábor, Molnár Árpád, Molnár Géza, Nagy Endre, Péczeley Ákos, Pellet Géza, Piek Rezső, Prohászka Lajos, Rausch László, Dr. Reichrath Miklós, Sándor Kálmán, Schira Péter, Shaefer Emil, Spuhler Ferenc, Steingaszner Emil, Strosz Pál, Szander Ferenc, Szerdahelyi Béla, Tersztyánszky Imre, id. Várnay Imre, Vild Ernő, Wiszkidenszky Dénes, Wolf Gyula, Zobay Ferenc.

— **Jéggyár.** Bohn Mihály téglagyáros, mint halljuk, jéggyárat szándékozik felállítani. A jéggyár felállítását a gyártelepre tervezik.

— **Takonykór.** Tisza-Hegyes és Karlova községében a takonykór kiütött alovak között, miért is a zárlat elrendeltetett.

— **Fogspeciálista.** Schäffer Géza ur Budapestről ismét városunkba érkezett és működését mint értesülünk megkezdette. Ajánljuk, lapunk tisztelt olvasóinak figyelmébe e valóban legjobb hírnévnek örvendő fogtechnikust.

Regény.

A kötélverő inas.

William Westall-tól.

Fordította: Weber Péter.

II.

A kődaratók.

(Folytatás.)

„Mi ujság?” kérdé az egyik, miután ezt a témát már eléggé kiaknázták.

„Majdnem megfeledeztem róla,” válaszolá egy másik. „Előzőleg az új utcái lámpákat tekintettem meg, a melyeket igazán nagyon jóknak találtam; reflectorokkal vannak ellátva és kétszer annyi fényvel árasztják be az utcákat, mint a közönséges lámpák.”

„Ezt örömmel hallgatom,” mondá Bartlett, a ki egy nagy támlásszékből ülve kényelmesen szivogatott hosszúszerű pipájából. „Nekünk világosságra van szükségünk Londonban, még pedig többféle értelemben. Nagyon kívánatos volna, hogy a magasabb régiókban valamivel fölvilágosodottabbak legyenek, p. o. a parlamentben és a királyi udvarban. A nemzet politikai sötétség tekintetében vigasztalan állapotban van és a fény,

a mit a miniszter urak és a törvény hozók árasztanak ép olyan szomorú és semmitlő, mint az utcái lámpák világossága. Minden téren hathatós reformokra van szükségünk; egyházi javadalmaknak elkobzása, adó és vám, általános népnevelés újítások. . . ."

"Igaza van, Bartlett., szakitá félbe egy ködbarát, a kinek neve Driwer és a ki magának kötelesevé tette, mindig egy-két csillapító szót mondani, a mikor az elnök vélemények kinyilvánításában nagyon fölindult. "Minden bizonnyal ezeket az eszméket hangoztatjuk, valamint arra is törekszünk, hogy gazdagok legyünk és a menyországba mehessünk. De nem szabad elhamarkodni a dolgot. "Jó dolognak időre van szüksége," mondja egy régi közmondás és "Lassan járj, tovább érsz", egy másik. De a mit mondani akartam — miről is beszéltünk az előbb? — helyes, a világításról! Igen uraim, mit szólnak önök azon tervhez, a miről most mindnyájan beszélnek, hogy füsttel akarnak világosságot teremteni. Magam is hallottam, a midőn emberek azt állították, hogy néhány év múlva Londont valami desztillált széngáz félével fogják megvilágítani."

"Észtelenség" mondá Bartlett aka ratlanul, "mért nem desztillált babbal és szalonnával?! — Chemiai kísérletnek még elfogadom; hanem az az idea, egy nagy várost széngázzal megvilágítani, tiszta lehetetlenség. És ha tényleg megvalósítható volna, akkor mindnyájan a füsttől és a gőzöktől megfulladnánk."

"És a halászat meg az olajgyártás

tönkretételnek," jegyzé meg Jones, a kinek nagy lánpaolaj raktára volt és a kérdést praktikus oldaláról fogta fel.

"Legyen megnyugodva, Jones, az olajgyártás nem fog sem ebben, sem a jövő században megkisebbiteni, legkevésbé pedig széngáz által. — De hogy előbbi beszédünkre visszatérjünk: éppen azt akartam mondani, a midőn Driwer oly szeretetteljesen félbeszakította a beszédemet, hogy egy törvény sem szorul oly sürgősen újításra, mint a criminalis törvények."

"Ön azt gondolja, hogy a halálbüntetést jobban korlátozzák?"

"Igen; és én remélem, hogy mi még megéljük azt az időt, a midőn a halál büntetést maguk után vonó bűntetteknek a száma sokkal jobban meg lesz szorítva, mint most."

"Bizonyosan; én azonban azt gondolom, hogy ön ebben a tekintetben nagyon sanquinikus. Különböztet hallott-e már valamit a Lazarusnál elkövetett lopásról?"

"Nem!"

"Egy asszony egy fiúval, — azt gondolom, a gyermekével — köpönyeget lopott, a melyet egy boltajtóban talált de úgy látszik, megbánta a tettét, mert már visszamenő félben volt, a midőn Perkins, a segéd őt utólérte. Perkins kérve kérte Lazarust, hogy bocsássa szabadon az asszonyt, de az öreg zsugori nem egyezett bele és azt mondta, hogy példát akar adni a nő elfogatásával és büntetésével az összes tolvajoknak. Perkins ezt véli, hogy az asszony külön-

ben becsületes és képzett nő, csak hogy szerencsétlenség és szegénység érte. A fiu teljesen át volt ázva és félig megfagyva s ő elvette a köpönyeget, hogy gyermekét a haláltól megmentse. Sajnálatra méltó az asszony, nemde? Nem tudom, mit tennék, ha az én gyermekeim közül egy éhezve és fázva, a szabad ég alatt, a hidegnek és fagynak kitéve. . . ."

"Egy asszony és egy gyermek, mondja ön?" szakitá félbe Bartlett izgatottan; "és az asszony képzettnek és jól reveltnek látszott? Hány éves volt a fiu?"

"Körülbelül kilencz éves", mondá Perkins.

"Bizonyosan ő az, egész határozottan! Ha sejtettem volna! Én láttam őket, mert a boltom előtt mentek el és én tudtam azt, hogy éhségtől majdnem agyon vannak gyötörve és ezen csodálkoztam is mert illedelmes külsejük volt és nem koldultak. Két pennyt adtam nekik, hogy puddingot vegyenek. Vajha egy schillinggel többet adtam volna, hogy éjjeli szállást szerezzenek! Akkor talán nem történt volna meg ez a botrány. De én nem gondoltam erre. Borzasztó; egy schillinggel emberi életet menthettem volna meg!"

Néhányszor nagyot szippantott a pipájából, úgy, hogy egész füstfelhővel volt beburkolva.

(folyt. következik.)

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. KISS KÁROLY.

Kiadói-Nyomda, N.-Kikindán. Telefon. sz. 15-

Feller-féle Elsa-Fluid

az „ELSA“ védjeggyel

arany- és ezüstérmekkel lett a berlini,

londoni, marseillei, nizzai, római és párisi

kiállításokon kitüntetve

Minden tévedést elkerülendő

ezenfelül felkérjük a t. nagyközönség, hogy az „ELSA FLUID“ vásárlásánál világosan

„Feller“-féle Elsa-Fluidot

kerjen.

Feller-féle „Elsa-Fluid“

nélkülözhetetlen nép és házi gyógyszertár, mely biztos és gyors segítséget nyújt.

Feller-féle „Elsa-Fluid“

ezerszer kipróbált kitűnő növény-eszencia fluid, mely csodás hatással segít és gyógyít a legtöbb betegségnél.

Feller-féle „Elsa-Fluid“

mint azt 12.546 elismerő levél igazolja, kipróbált szer fejfájás, fülzúgás; idegfájdalom, reszketés, gyengeség, bágyadtság ellen; gyógyít fogfájást, rossz szájszagot és erősíti a foghúst; biztosan gyógyít hűlés vagy légvonal által támadt izomfájdalmat, oldalszurást,

szaggatást, köszvényt, reumát, csúzt, megmereveoést, kéz- és lábfejést; szemviznek kitűnő; főül-mulhatatlan hurutnál, köhögésnél rekedtségnél, láznál, izzadságnál, régi vagy új gyomorbajoknál, etvágytalanságnál, ájúladozásoknál, kólikánál gyomornyomásnál, has- és gyomorgörcsöknel és sok más bajoknál. — A hálás betegek saját tapasztalatból írják hogy a

Feller-féle „Elsa-Fluid“

oly bajoknál is gyorsan és biztosan segít, melyek a használati utasításban nincsenek megemlítve. — Nehéz esetekben orvosi tanács veendő igénybe a „FELLER-féle ELSA FLUID“, mikénti használatát a „FELLER“ nevét viseli és melynek minden üvege a fönt látható „Elsa“-védjeggyel van ellátva.

Feller-féle „Elsa-Fluid“

csak az, mely a minden üvegehez mellékelte használati utasításon a „FELLER“ nevét viseli és melynek minden üvege a fönt látható „Elsa“-védjeggyel van ellátva.

Feller-féle „Elsa-Fluid“

semmiféle más Fluiddal ne tévesztendő el — és tanácsos határozottan „FELLER“-féle „Elsa Fluidot“ kérni. — Óvakodjunk utánzatoktól. — Mindenki, ki a „Feller-féle Elsa-Fluid“

készítőjének egy utánzatot küld, jutalmat kap.

Használati utasítások és prospektusok ingyen és bérmentve küldetnek.

Bérmentve és ingyen csomagolással küldi utánvételt vagy a pénz előzetes beküldése után az egyedüli készítő:

„Elsa-Fluid-gyár FELLER V. JENŐ, Stubica Templom-utca (Horvátország.)

Főraktárak Budapesten: Török József gyógyszerháza, Király-utca 12, Dr. Egger „Nándor-gyógyszertára“, Váci-körút 17. Zoltán Béla gyógyszerháza, Nagykorona utca 23.

ÁRAK:

1 tucat Feller-féle „Elsa-Fluid“ ára postán bárhova bérmentve 5 korona, 2 tucat 8 kor. 60 f. 3 „ 12 „ 40 „ 4 „ 16 „ — „ 12 üvegnél kevesebb nem küldhető postán.

